

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ITAT ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਏਏਸੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 77(1)?

ਬੀ.ਐਸ. ਡਾਲੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰੀਮ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 77(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77(1) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਫਰਮ" ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ। ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਉਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ.ਚੌਧਰੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।— ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 2157।

29 ਮਈ 1989

ਪੰਜਾਬ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ 1966— RLS 10(IV) ਅਤੇ 15 — ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887—ਐੱਸ. 28(1) -ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ—ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ

ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਸਾਬਕਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ —ਕੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਸ III ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1966 ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਰਥਾਤ (iv) ਸਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਧ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 15 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਵਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਮਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਸ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (ਪੈਰਾ 35)।

ਆਯੋਜਤ, ਸਮਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਪੈਰਾ 36)।

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਛੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਤ, ਜੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਈ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਟ, ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ 15 (ਪੈਰਾ 40) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਬਜ਼ਾਰਬੀਜ਼ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

19 ਅਗਸਤ, 1986 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਛੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਪੀ. ਚੌਧਰੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 29 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

- (i) ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (ii) ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ;
- (iii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ;
- (iv) ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ;
- (v) ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (vi) ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਾਮ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ।

ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਜੀ.

ਨਿਰਣਾ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਨਵਰੀ, 1986 ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਵਰੀ, 1986 ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ 17 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ। ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੈਵੀਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ/ਸ੍ਰੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 108, 106, ਡੀ 1 ਅਤੇ 117 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 17 ਦਸੰਬਰ 1980 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3, 11, 14 ਤੋਂ 27, 35 ਅਤੇ 36 ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਐਨ. xure P-3.

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J.)

(2) ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਅਣਗਿਣਤ ਰਿਟਰਨ ਚੈਡ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਕਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-2 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰੈਵਿਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਸ III ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1966 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਕੌਮੀ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਕਲੈਕਟਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1980 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 3585 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਾਰਸ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਟਵਾਰੀ ਜੋ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਛਾਂਟੀ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ।

ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ (1980) ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 1985) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪਟਵਾਰੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੈਰਾ 7 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

is automatically removed.

is stated that persons who joined on the basis of seniority were impleaded as defendants and the persons who were not necessary parties were not impleaded as the defendants in the said suit. In reply to para 8 it has been stated that the absorption of retrenched employees was made in the Revenue Department,—wide Government Instructions dated 21st July, 1978 and amendment in the Revenue Patwaris Class III,

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ftulfts 1966 ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(4) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:-

“ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਨੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਛਾਂਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਵਿਭਾਗ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੀ ਸੌਖ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਸ III, ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1966 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ: -

"10.

ਪੰਜਾਬ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ (ਨੰ. GSRSPA 17/87/S. 20/Amd. (i) (71), ਮਿਤੀ 7 ਜਨਵਰੀ, 1971) ਦੇ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਚੈਡ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ”।

(5) ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੌਸਲ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲੀਆ

(1) 1980 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 3385 8 ਜਨਵਰੀ 1981 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਭਾਗ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

(6) ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ

ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।

(7) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 3/CA 17/87/S ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ, ਕਲਾਸ III, ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1966 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। 28/66, ਮਿਤੀ 4 ਜਨਵਰੀ, 1966, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 7 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ, ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ।

ਨਿਯਮ 2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(a)

(b)

(c)

(d) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ;

(e)

(f)

(g)

(h) 'ਪਟਵਾਰੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਪਟਵਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.)

(i)

(j) 'ਸੇਵਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਸ III
 ਸੇਵਾ।

(10) ਸੇਬਮੇਥੋਡਿਫ- 31 ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ।—(1) ਥਰਵੀ ਸੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-

(a) ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਈ ਪਟਵਾਰੀਆਂ-

(i) ਸਹਾਇਕ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ: ਜਾਂ

(j) ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਟਵਾਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ

(k) i) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ

(l) ਪੰਜਾਬ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੰ. GSR 5 PA 17/87/S ਦੇ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਚੈਡ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ। 28/Amd. (i) (71), ਮਿਤੀ 7 ਜਨਵਰੀ, 1971।

(ਬੀ)

ਨਿਯਮ 15, ਸੀਨੀਆਰਤਾ। —ਹਰੇਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਵਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

(a) ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ bv ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗੀ:

(b) ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ;

(c) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੀਵੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ

- (d) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਡਰਾਂ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋਟ 1.—ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ 2.—ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧ ਗਈ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 21. ਅਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਐਨ . ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਸਿਰਫ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਤਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ; ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਉੱਤੇ। ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਲ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਨ. ਸ਼ਾਂਤਰਾਜੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2), ਡੀ. ਹਰੀਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3), ਡਾ. ਜੀਵਨ ਲਾਲ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। , ਸ਼ਿਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਐਸ. ਅਰੁਣਾਚਲਮ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.)

ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਐਸ ਕੇ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1-ਏ) ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਨਧੀਨ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (8)।

(11) ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਨ ਸ਼ਾਂਤਰਾਜੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 29 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 1969 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1969 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ। ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਡਰ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰੇਟਿੰਗ 'ਤੇ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਹਾੜੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਡਿਸਪਿਊਟ ਸੀ, "ਕੀ 240 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1967 ਅਤੇ ਇਹ 26 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

- (2) 1978' (2) ਐਸਐਲਆਰ 74.
- (3) 1980 (1) SLR 334.
- (4) 1980(2) SLR 7991
- (5) 1980 (3) SLR 562.
- (6) 1981 (2) SLR 644.
- (7) 1983 (2) SLR 651.
- (7-A) 1982(2) SLR 223.
- (8) 1988 (1) SLR 308.

ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ, 1968। ਉਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮਾਵੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਮਿਤੀ 13 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 26 ਤਰੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਈ, 1968. ਅਵਾਰਡ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ "ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ "ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ" ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ". ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 25 ਮਈ, 1968 ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 1969 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਈ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 240 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ 240 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10, ਬੋਰਡ ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1960 ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

" ਭਰਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ: ਬੋਰਡ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਟੈਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਹਰੇਕ ਬੋਰਡ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ, ਤਰੱਕੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਦਿ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਬੰਧ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਭਾਵ, ਸਿੱਧੇ ਦੁਆਰਾ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਇੰਟਰਵਿਊ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਟੈਸਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਭਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਧੀਨ।

(12) *ਹਰੀਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ)* ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 23 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਅਤੇ 5 ਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਸਕੱਤਰੇਤ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਬਰੇਕ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਗ੍ਰੇਡ I ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਦੀ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ 11 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਤੋਂ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਇਸ ਵੱਡੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਲਝੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਨ। ਪਰ ਆਰਡਰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 8 ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਕੱਤਰੇਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਸਕੱਤਰੇਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਕਿ - ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ *ਜਿਵੇਂ ਕਿ* ਸਕੱਤਰੇਤ ਸੇਵਾ.

(13) *ਜੀਵਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ)* ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ *ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ* 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ; ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ

ਨਿਯਮਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: -

“ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਬਦ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਣ-ਸੋਧੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ CHS ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ PCMS I (ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਚਪੀਐਚਐਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਸ਼ਿਮਾਦਾਤਰ ਸੀਐਚਐਸ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸੀਐਚਐਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।, ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਐਚਐਸ ਡਾਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, "ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲ ਸਕੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ HPHS ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ CHS ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ PCMS ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ”

(14) ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਵਸਥੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ? ਕੇਡਰ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੱਕ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦਿਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ , ਅਨੁਸੂਚੀ P. 11, ਮਿਤੀ 2 ਸਤੰਬਰ, 1969, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ , ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ, ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਐਕਸ-ਕੋਡਰ/ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਕੋਡਰ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 & 4 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , - ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਕੋਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। "

(15) S. In LIS.nA ਰੁਣਾਚਲਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ T (ਸੁਪੀਰ) ਤੱਥ 2 ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਡਰੇਨ ਏਜ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀ ਨੀਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਜੋ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1970 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਨ ਸਿਹਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਵਰਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਵਰਕਸ) ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਸਮੇਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਦੋ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਤੁਰੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (ਬੀ) ਨੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1973 ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(16) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਕੇਲ

ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ 1 ਜਨਵਰੀ 1973 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦਕਿ ਜੂਨੀਅਰ ਸਕੇਲ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 30 ਮਾਰਚ 1972 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 11 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ।

(17) ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ.ਕੇ. ਮਾਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ HI ਦੀ ਜਮਾਤ 3 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਸ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ 2 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਾਸ 2 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ (ਕਲਾਸ II) ਨਿਯਮ 1934 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਯਮ 6 ਤਿੰਨ ਤਰੀਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, i.e. (a) ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਜਾਂ (ਸੀ) ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁੜ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮ 6(ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 6(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 891 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 9 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1965 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਪੀਈਐਸ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਯਮ 6(ਏ) ਅਧੀਨ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 6(ਸੀ) ਅਧੀਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਨਧੀਨ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਆਰਟਸ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਲਜ ਨੂੰ 'ਲਹਿਰੀ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕੁਝ ਵਿੱਤੀ ਤੰਗੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 27 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਸੋਧ 1976 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਥਿਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ III-A ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ III ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ. ਅਨੁਸੂਚੀ III-A ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ III-A ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (iv) ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਫਸਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ III-A ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ III-A ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਈ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ . ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਨਰਸਨ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੇਗਾ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ - ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬਨਾਮ ਐਮ ਪੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐਮ ਪੀ ਨੰਬਰ 588 ਆਫ 1984 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ , ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 11 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਲਹਿਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਕੇ.ਐਮ.ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 1980 ਐਮਪੀਐਲਜ਼ 555 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਜੋ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਨਾਧਿਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ III-A ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ III. ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ VI ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(20) *ਰਘਬੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (9)* ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਦੋ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰਬਰ 1777 ਆਫ 1966 ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ: 1963 ਆਫ 1966 ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਸੀ।

(9) 30 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਨੂੰ 1966 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1778 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਪੰਜਾਬ ਰੈਵੀਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਜ਼ III ਨਿਯਮ 1966 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ 3 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ,— ਮਿਤੀ 16 ਮਈ, 1968 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1778 (ਸੁਪੇਰਾ) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ 9 ਜੂਨ ਨੂੰ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1955 ,— ਮਿਤੀ 8 ਜੂਨ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਸਰਪਲੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛਾਟੀ ਕੀਤੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ- ਪਟਵਾਰੀ ਜੋ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਮੱਰਥਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਉਪਬੰਧ ਸਨ ਜੋ Wmjab ਲੈਂਡ ਰਿਕਾਰਡ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਰੋਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫਾਰਮ ਪੀ-1 ਵਿਚ ਤਹਿਸੀਲ ਰਜਿਸਟਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿਚ ਐਪੈਂਡਿਕਸ (ਜੀ) ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੋਰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੌਸੋ ਲਿਡੇਸ਼ਨ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਏਕੀਕਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ, ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਸਮਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੈਵੀਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਕੇਡਰ ਏਕੀਕਰਨ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ, ਬਦਲ ਜਾਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਐਚਆਈ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(21) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੇ. ਵੇਤਾਯੂਧਨ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਕੰਸਰਵੇਟਰ ਆਫ ਫਾਰੈਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (10), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਏ ਐਮ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) ਅਤੇ ਅਜੋਕ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਬੀਐਸ ਜੈਨ (12)।

(22) ਕੇ. ਵੇਤਾਯੂਧਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ (ਸੁਪੀਰਾ) (ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ) ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਈ ਨੂੰ - ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਬਕਾ ਸੀ. P. 5, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (12) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। P. 5 ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) ਸਿੰਟ ਵਿੱਚ. ਏ.ਐਮ. ਪਟੇਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕਾਂ ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਇਸਲਈ, ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਲੇਖਾ) (ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਸਨ) ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ (ਲੇਖਾ) ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਲਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ 1970-71 ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 1964, ਅਨੁਬੰਧ III,

(10) 1978 ਵੋਲ. I, SLR 710।

(11) 1980 LIC 316

(12) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 424.

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ, ਜਨਰਲ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੰ. EAT-1062-C, ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਵੇਂ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇਣ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਾਰਨ ਹੋਣ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978 ਨੂੰ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (1) ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸਾਰੀ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ। ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 3 ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਸਮੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1978 ਦੇ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 7 ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਸੀ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(24) ਅਸ਼ੋਕ ਗੁਲਾਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ 6 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਦੇ ਡੇਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਬੀ.ਐਸ. ਜੈਨ ਏ.ਪੀ. 2 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਐਡ ਹੋ) ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਵਿਸ ਆਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼, ਕਲਾਸ II, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ("ਕਲਾਸ II ਨਿਯਮ" ਸਖਿਪ ਲਈ)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਐਸ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਨੂੰ ਵੀ 19 ਮਈ, 1969 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਭਾਵ ਕਲਾਸ II ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਤਤਕਾਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 400 ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ -

ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ , ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਕੱਤਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 251 ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਲ 1974 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਭਾਵ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਤਤਕਾਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ fixed ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ 400 ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜੇ 8 ਜੁਲਾਈ 1973 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ 251 ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਉਹ ਤੱਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 6 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਮੌਜੂਦਾ 3, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, - ਸੂਬੇ-ਨਿਯਮ (iv) eRule of 10 of 3 Rules, - ਵਿਧੀਆਂ 7 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਟੀ ਜਾਂ ਛਾਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਘਬੀਰ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 30 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ 1966 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਸੋਲ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(26) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਲਨ ਤੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਕਸਾਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਬਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਸਟ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(i) ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਟੰਡਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (13)।

(ii) ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਦੱਖਣੀ ਮੱਧ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਏ.ਵੀ.ਆਰ. ਸਿਧਾਂਤ (14)।

(27) ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਟਾਡੋਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰੇਨ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰਾਂ ਲਈ ਦੋ ਸਕੇਲ ਸਨ, ਭਾਵ ਰੁਪਏ। 110-185 ('ਡੀ' ਗ੍ਰੇਡ) ਅਤੇ ਰੁ. 150-225 ('ਸੀ' ਗ੍ਰੇਡ)। ਇਹ ਸਕੇਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਗਏ ਅਤੇ 'ਡੀ' ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 180-240 ਅਤੇ 'ਸੀ' ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਰੁ. 205-280. 18 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਟ੍ਰੇਨ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰਜ਼ ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਗ੍ਰੇਡ' (ਰੁਪਏ 180-240 ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ) 28 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ: -

(1) 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਪ੍ਰੈਨ ਟਾਇਸ ਟ੍ਰੇਨ ਪਰੀਖਿਅਕਾਂ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਿਰਧਾਰਤ (4 ਸਾਲ) ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ਼ਿਪ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

(U) ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਟ੍ਰੇਨ ਪਰੀਖਿਅਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਲਾਨਾ ਲੋੜਾਂ ਦਾ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ ਦੀ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ 35 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ਼ਿਪ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

(13) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1889।

(14) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1755

(28) ਪ੍ਰੋਨਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਜਿਨਿਕ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ'ਸੀਆਰਓਫ ਆਈ ਟ੍ਰੇਨੀ ਪਰੀਖਿਅਕਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰੇਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲ ਫਿਟਰ ਵਜੋਂ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ 5 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਨ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਗ੍ਰੇਡ (ਡੀ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਂਟਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਕਲਾਸ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਗ੍ਰੇਡ 'ਡੀ' ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ 'ਡੀ' ਵਿਚ ਟ੍ਰੇਨ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡ 'ਸੀ' ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਉਪਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰੇਡ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? . ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ 'ਡੀ' 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗ੍ਰੇਡ 'ਡੀ' ਵਿਚ ਇਕ ਵਰਗ ਸੀ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਗ੍ਰੇਡ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੇਡ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(29) ਵਿੱਚ *ਪੀ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਇਰਗੂਨਿਓਪਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਿੰਨ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ (ii) ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (iii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੇਲ ਮਾਰਗ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਾਮਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਰਗਾਂ (ii) ਅਤੇ

(iii) ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਈ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ, ਤਰੱਕੀ ਆਦਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਉਸੇ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (ii) ਅਤੇ (iii) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(30) ਅਸੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਥੇਈ ਆਰਗੂਮੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 2 ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ, ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਣ 'ਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ - ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

- (i) ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ/ਪੁਨਰਗਠਨ ਸਮੇਂ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੀ। the Consolidation
Revenue Depart-
- (ii) ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਦਲੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (1) ਉਪਰੋਕਤ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ।
- (iii) ਰੈਵੇਨਿਊ/ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3585 ਆਫ਼ 1980 (ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ) ਵਿੱਚ 8 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਕਲਾਸ III ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ 1966 ਦੇ ਨਿਯਮ 15. e§ch ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਰਾਇਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਡਰ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਹੋਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

" 10 .

- (iv) ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੰਬਰ (GSRSPA 17/87/S. 20/Amd. (i) (71), ਮਿਤੀ 7 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਦੇ ਛਾਂਟੀ ਐਡ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(31) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ 3 ਮਾਮਲਾ ਹੈ) ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 'ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੱਧੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਓਰਿਟੀ ਏਂਟਰ ਸੀ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਾਫੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਵਿਭਾਗ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ।

(32) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਚ.ਐਨ.ਸ਼ਾਂਤਰਾਈਜੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ (ਸੁਪੀਰਾ) ਸਮਾਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ 22 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ "ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ "ਬੋਰਡ ਭਰਤੀ" ਜਾਂ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਰੈਕਿੰਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਕੇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਰਜ਼ੀ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਕੰਪਲੈਕਸ ਲਈ ਸਟਾਫ਼ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

- (i) ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਟਾਫ਼ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਸਨ।
- (ii) ਸਥਾਈ ਵਿਭਾਗਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ
- (iii) ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ।

(33) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਕਤ ਤਿੰਨ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਨਾਜ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ii) ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ (iii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਅੱਗੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

- (a) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15 ਸਤੰਬਰ 1945 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ
- (b) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15 ਸਤੰਬਰ 1945 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਨਾਜ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰੋਤਾਂ (ii) ਅਤੇ (iii) ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤਰੱਕੀ ਆਦਿ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(34) ਜ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, *the* ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਲਾਹ! *It*he pondent ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕੇਸ *ਉਤੀਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ NN ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ* (15), ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1974 ਉਤੀਸਾ 186 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। 9 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਜ, ਨਾਮਕ ਖਾਲੀਕੋਟ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਫਰਵਰੀ 1970 ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 8 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਕਲਟੀ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 23 ਮਾਰਚ 1971 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

(15) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸ.ਸੀ

ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ। ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇਗੀ / ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਛਾਂਟੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ:

- (b) ਕਿ ਵਾਧੂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸ I ਜਾਂ II ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੜੀਸਾ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। PSC (ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਓਈਐਸ (ਉੜੀਸਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ) ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੀਐਸਸੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ, ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ <) ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪੀਐਸਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਪੋਸਟ.
- (c) ਐਡਹਾਕ ਰੀਡਰਾਂ ਦੇ ਪੀਐਸਸੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰੀਡਰਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 9 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ 600 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਬਕਾ ਮਾਨਾ ਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 9 ਮਾਰਚ, 1971 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧਾ, ਸਿਰਫ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਈ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (s) ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਵੱਧ, ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੁ. ਪਾਠਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 600-1,000। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 260-780 ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਮੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। . ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਕਿਸਮਤ। ਸੰਸਥਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਵਿਦਿਅਕ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਕਹਿ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਹੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਵੀਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇਸ

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.))

ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਭਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਪਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦਾ।" ਆਖਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੇਸ *ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (16) (ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਿਯੋਜਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 12 ਜੂਨ, 1973 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ,

(16) 1986 (1) SLR.58.

ਉਹ ਹੈਲਥ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਝੁਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਰੁਰਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਹੈਲਥ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈਲਥ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ- ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ। ਉਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤਹਿਤ 7 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ 1984 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ।

(35) ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਅਰਥਾਤ (iv) ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਧ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਕਾਡਰ ha ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 15 ? ਜਿਲ੍ਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਸ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(36) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 1966 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈਕਰਣ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਿਪਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ (i) ਸਹਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟਵਾਰੀ ਜਾਂ (ii) ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਟਵਾਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ (iii) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(37) ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ , ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਵ ਨਿਊ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

Kartar Singh and others v. State of Punjab and others
((J j agar Singh, J.)

ਐਸਡੀ/- ਏਪੀ ਚੌਧਰੀ, ਜੱਜ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਨੋਟ। ਜਸਟਿਸ ਐਮਐਮ ਪਲੰਡੀ

(38) ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਭਰਾ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ 'ਅਜ਼ੋਰਬ' ਅਤੇ 'ਅਜ਼ੋਰਪਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

(39) ਚੈਬਰ ਦੀ 29 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਟੂਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਅਜ਼ੋਰਪਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ 'ਜਜ਼ਬ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਚੂਸਣਾ: ਨਿਗਲਣਾ: ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ: ਅੰਦਰ ਲੈਣਾ: ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ: ਲੈਣਾ ਅਤੇ। ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ (ਉੱਰਜਾ) ਨੂੰ ਬਦਲੇ: ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 5 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਅਜ਼ੋਰਪਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ - ਸਮੂਹਿਕ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੂਨੀਅਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੰਫਰੀ ਬਨਾਮ ਮੂਰ। Ky. 375 US 335, 845, ਆਦਿ 363, 369. ਸਵੀਟ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਐਬਜ਼ੋਰਪਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ 'ਅਮਲਗੋਮੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। 'ਅਮਲਗਾਮਾ ਸ਼ਨ' ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟਿਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(40) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੂਸਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਈ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਉਹੀ ਰੰਗ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਟ, ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

28#

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਏ ਵਾਰਡ **ਬਨਾਮ** ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ (ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ. ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਏ. ਵਾਰਡ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1985 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1093।

27 ਫਰਵਰੀ 1984

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XIAH)-Ss 276 CC, 292 A~ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1974 ਦਾ II)-S. 366—ਅਪੈਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1958 ਦਾ XX)— ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ—ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ—ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਲਬ ਇਵੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

28#

ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ ੫)।

401 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ਹਰੀ ਰਾਮ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ. ਅਮੀਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1985। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਬੀ. ਜਾਗਲੀਅਨ, ਐਚ.ਸੀ.ਐਸ., ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1 ਕਲਾਸ। ਜਗਾਧਰੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 26 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।